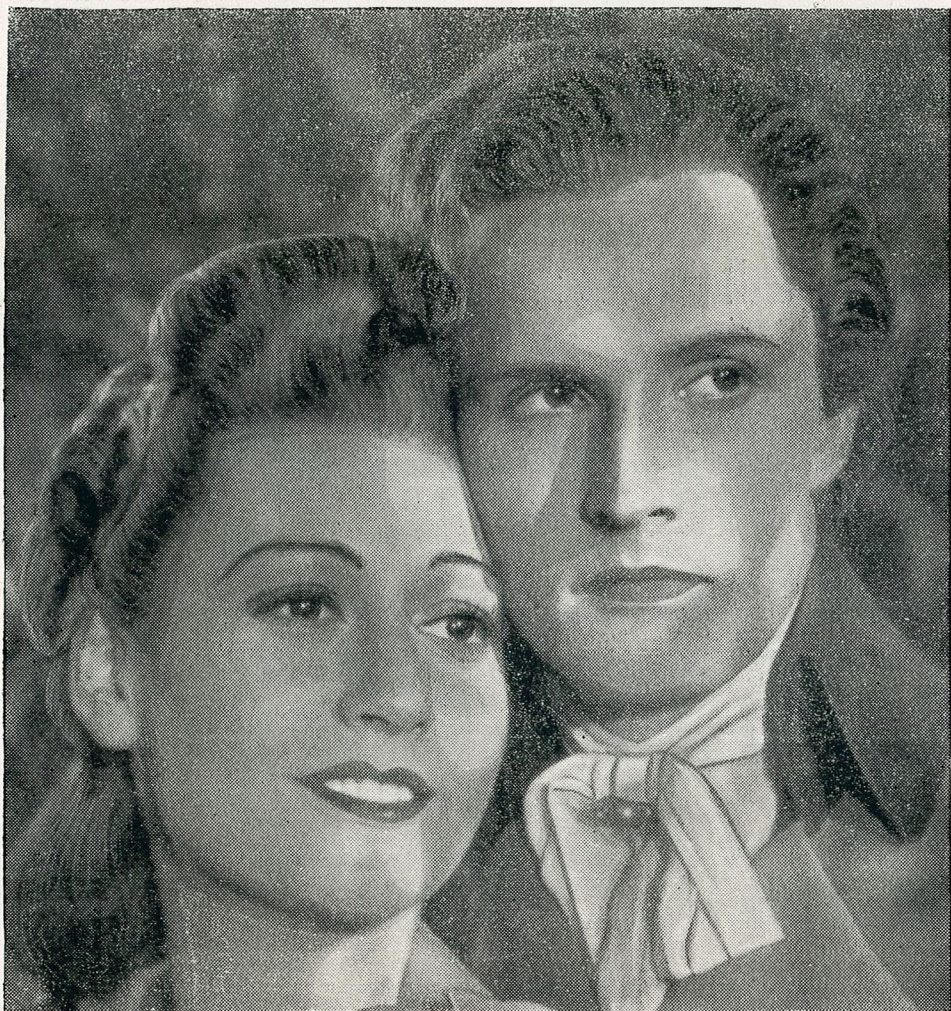

FILM

Leto I. Ljubljana 15. – 31. avgust 1940 št. 13.

Tobis

Mozart in Eugenija

ki jima je usojena tako kratka a plamteča ljubezenska zgodba v Tobis-filmu »Serenada«. Na sliki sta Hannes Stelzer in Helli Finkenzeller. Režija Hainischeva.

Biti lepa je velika tajna. Olga Čehova o lepoti in ohranjenju lepote

Ni baš lahko priti do Olge Čehove, četudi le radi intervjuja. Vedeli smo sicer, da nastopa večer za večerom v gledališču, kjer ji razprodana dvorana vselej prireja burne ovacije. Publika je očarana po njeni umetnosti in miku njene osebe ter lepoti, ki se zdi kakor da je večna. Dognali smo tudi, da jo je redno, vsaj enkrat v mesecu najti na delu v filmskem ateljeju v glavni vlogi kakega novega filma. Radi tega smo po mnogem brezuspešnem telefoniranju nad vse radostno sprejeli njeno povabilo naj jo obiščemo v gledališču v velikem odmoru med tretjim in četrtem dejanjem, kjer se bomo mogli z njo pogovoriti o vprašanih kosmetike, ki tako zanimajo naše čitateljce.

Zelo prijazno nas je umetnica pozdravila in takoj načela razgovor z očarljivim smehljajem.

— Izvolite! Posedli smo po malih stolčkih. Natočila nam je izvrstnega moselskega vina in ponudila cigaret.

— Hvala! je dodala takoj nato, ko ji je eden nas vrnil ljubeznjivost z isto ponudbo. — Ob delu ne kadim. Sicer sem prava sladkokuska, toda vsa opojna sredstva, med katere prištevam tudi cigarete delujejo najpopolnejše takrat, če se jih jemlje v pravih količinah. Le na ta način je doseženo ono osvežujoče delovanje, ki ga ni podcenjevati — za podporo uravnovešanja našega celotnega počut-

ka. Ob ti ugotovitvi smo prav ob vprašanju, na katero si želite odgovora: Lepota in sredstva za nego lepote! Lepota je v mnogih milijonih različkov posejana po vsem svetu in je odvisna od osebne presoje srečujočih se ljudi. Velika pomota je, če jemljemo za merilo ono »klasično« lepoto. Življenje samo dokazuje, da v praksi nikdar ne odloča in vsakdo izbira le po svojem okusu in občutju. Malo drugače je s sredstvi za nego lepote, ali če točneje rečemo: s sredstvi za olepšavanje. Gotovo so ta za zunanjo podobo žene prav tako nevarna kakor narkotika za njeno notranjost. Treba jih je uporabljati čim štedljivejše, ako želimo doseči kar smo hoteli.

Med tem je rezek zvok električnega zvonca najavil skorajšnji konec odmora in malo smo se ustrašili, da bo umetnično zanimivo pripovedovanje prekmalu prekinjeno.

— Brez skrbi! nas je pomirila Olga Čehova. Še nam ostane nekaj minut, da do cela utešim vašo radovednost.

Tobis

— Rečimo — važna je za vsako ženo pravilna razdelitev dne, zgodnje vstajanje, kratka telovadba in končno intenzivno delo, ki popolnoma osvaja in zadovolji človeka — to so vse čarobne formule, ki obdržavajo žensko večno mlado in svežo. Že samo oduševljenje nad delom in zavest, da popolnoma izpolnjuje prostor, ki ga ji je življenje odmerilo, preprečuje

Tobis

Constanze Mozart

udejstvena po Christl Mardayn v Tobis-filmu »Serenada«

Ali je možen film o Mozartu?

Vprašanje in odgovor nanj

Na prvi mah se zdi film o Mozartu kaj primeren za razširjenje že samega na sebi dovolj problematičnega poglavja komponistovskih in opernih filmov na novo poglavje, kar z glasbene strani napravlja nalogo nerešljivo. Poznamo srečne pa tudi manj uspele primere uporabe klasične glasbe v filmu: Uspelo je sovisje z dejanjem in Schubertovo glasbo, občuteno pravilno osvetljenje Chopinovega valčka in še nekaj drugih.

Kako je torej z Mozartom? Glasba v zvočnem filmu bo vedno kje za programsko: njena absolutna vsebina bo nekje gotovo pomenila zvezo s slikami na platnu in tudi tam, kjer bo slika omenjena na še tako umaknjeno spremljevanje in bo zasenčena z izstopajočo glasbo, vendar ne bo možno postaviti potrebnega razmaka, ki jo terja sproščenost glasbe izven vsega materialnega. Manjka žal, kakor pavza v glasbi tudi analogno pavza v sliki.

Mozartova glasba je še najmanj zmožna programskega pomenljivanja, razen v plesu. Njeno z neponovljivo popolnostjo v absolutno prenešeno sproščenost od vsega gmotnega in njena sama iz sebe vzrasla harmonija, ter nepogrešljiva podaja veselega in lepega, tragičnega in komičnega se odmika vsaki možnosti literarnega pojasnjevanja. Ta ugotovitev terja skrajno pazljivo ob ureditvi Mozartove glasbe v zvočni film.

Posrečen domislek je v Tobis-filmu o Mozartu podati zaključeno epizodo iz njegovega življenja po mojstrski Mörikejevi noveli »Mozart na potovanju v Prago«. S svojo soprogo Konstanzo potuje Mozart k izvedbi svojega »Don Juana«. Povest te poti in dogodkov, ki se vežejo okrog umetnika in njegove soproge posredujejo uspelo sliko človeka in umetnika Mozarta v oni pokrajini. V veselosti Mozartove glasbe zvene najprej in kakor slutnja daljne usode mračni akordi iz uverture »Don Juana«. Samo potovanje je za Mozarta polno ljubkih doživljajev. Ti so v osredju celotnega filma in se izražajo v plesu baleta dunajske državne opere.

Leopold Heinisch z odra in studija že dolgo znani subtilni interpret je prevzel režijo tega filma. Alois Melichar, glasbeni strokovnjak skrbi za to, da z vso vernostjo podajana Mozartova glasba spremlja mojstrovo pot. Prizadeva si stilno-verno povezovati, kar zadeva povezovanje, — odrekanja polna naloga za komponista, ki zavestno zapostavlja sebe, da pridobi nesmrtni Mozartovi glasbi novih prijateljev.

Dr. Pauli

Bavaria

Tako se napravi ladijski voz! V Chiemseeški jadralski šoli se uče mlada dekleta te umetnosti.

Filmanje ob 7. stopnji vetra

Operater v. Stwolinski pripoveduje

Zadnji dan snemanja za kulturni film podjetja Bavaria-Film »Sonce, veter in bela jadra«, je že bil v znamenju vojne. Jesensko Chiemsee je še enkrat pokazalo svoje najlepše. Bil je redkokdaj doživljeni dan. Veter je dosegel 7. stopnjo moči in po jezerski gladini so se gnali visoki penasti valovi. V takem je bilo treba posneti za film jadrnice Chiemseeške jadralske šole, ko so se nizko nagnjene nad površino gnale po valovih. Snemati je bilo treba s posebnega, k neki jadrnici privezanega navadnega čolna, ker motornega nismo mogli nikjer dobiti: stojé, ko je poplesaval po vodi kot orehova lupina. Skoro dva metra visoko se je dvigal iz brazd na grebene valov in vsakokrat, ko je šinila kaka jadrnica mimo, se je njeni posadki moralo zdeti, da je izginil z operaterjem in režiserjem ter dragimi aparati vred v valovih. Režiser dr. Curry je imel dovolj opraviti, da se ni do najinih gležnjev zaliti čolniček potopil. Le z velikim trudom se je dalo znova in znova ustvarjati ugodne položaje za snetek. Navadno sem omahoval na eni nogi, v vedni nevarnosti padca v valove. Ni šlo za naju,

kaj to, če bi se zmočila, le dragoceni filmski material sva morala ohraniti, ki je bil spravljen v nepremočljivi vreči na dnu čolna.

Končno je bil proti večeru posnet zadnji meter filma. Kljub oljeni opravi, premočena do kože, ukaževa obrniti h kraju. Nihče od teh, ki so nas ta lep dan spremljali v našem delu z obrežja, bi nemara ne dal počenega groša v stavo za uspele posnetke tega dne... In vendar je razviti film pozneje pokazal, da ni šel niti meter traku v izgubo.

Italijanska filmska igralka Alida Valli

»Rojena sem v Ljubljani, moja mati se je pisala Obrekar,« je nedavno izjavila dopisniku zagrebških »Novosti«.

Alida Valli je zdaj najpopularnejša filmska igralka v Rimu. Doslej je ustvarila štiri velike filme: »Manon Lescaut«, »1000 lir na mesec«, »Ples na dvoru« in »Rdeča krčma« ter še nekatere manjše fil-

me. Pravkar dovršuje veliki film »La passione«. Ta sloveča italijanska filmska zvezda je še zelo mlada. Dovršila je šele 23. leto. Lepa, visoka, vitka, krasnih temnorjavih las, ki ji v zavojih padajo na rame, njene oči so temne in blesteče, da osvajajo. Zelo je ljubezniva in se venomer smehlja. Na vprašanje, kako je prišla k filmu, je rekla: »Že kot dekletce sem vedno sanjerala, kako bi postala filmska diva. Neka notranja sila me je venomer naganjala k temu. Bila sem pridna; ugotovili so, da sem fotogenična in nadarjena za dramske vloge. Kakor je to v navadi, sem najprej nastopila v majhnih vlogah, dokler me niso lepega dne izbrali za glavno vlogo. Nastopam že dve leti in pol.«

Na vprašanje, ali ji je filmska kariera všeč, je mogla samo pritrditi: zelo, zelo všeč. V katerem filmu se je po lastni sodbi najbolj uveljavila? Odgovorila je:

Bil je film, ki ga je občinstvo najslabše sprejelo. Imenuje se »Neopravičena odsotnost«. Nerazumevanje občinstva me je močno bolelo, ker sem v njem dala vse svoje najboljše sposobnosti. To je bila

Tobis

Velik trenotek v Mozartovem življenju

Constanza prinaša svojemu soprogu Wolfgangu Amadeju Mozartu povabilo na predvajanje njegovega dela v Pragi. Prizor Christl Mardayn s Hannesom Stelzerjem v novem Tobis-filmu o Mozartu.

SHIRLEY TEMPLE

je nedavno prvič v svoji sijajni karijeri nastopila v radiju. Prejela je 35.000 dolarjev honorarja (2.500.000 din!) in ga namenila skladu za nezaposlene igralce.

»HOLYWOOD«

Svečani premijeri tega novega filma so prisostvovali vsi najprominentnejši zvezdniki filmske metropole. Najcenejša vstopnica je veljala 11 dolarjev (700 din).

»ČRNA EKSTAZA«

je naslov zanimivega dokumentarnega filma o neznanem življenju in navadah urojenecv v najoddaljenejših predelih Belgijskega Konga. Orjaške črnice in njihove tajne orgije spremljajo izvirni zvoki.

odlična drama, ki jo zdaj predelujejo za gledališče.

— Ali ste že kdaj nastopali v gledališču?
 — Ne, doslej še ne, v tej drami bo zdaj moj prvi nastop in tega se močno veselim.

Ko je poročevalec beležil razgovor, ga je Alida Valli nenadoma vprašala:

— Vi ste Jugoslovan?
 — Da, iz Hrvaške, iz Zagreba.
 — Tudi moja mati je bila Jugoslovan-ka.

— Res: Odkod?
 — Moja mati je bila Slovenka, njeno deklinško ime je bilo Obrekar. Tudi jaz sem rojena v Ljubljani. Preživela pa sem tam samo 2 ali 3 mesece, tako da slovenščine žal ne znam. Zakaj se pa tako čudite?

— Ne čudim se, nasprotno všeč mi je. Vaša podoba in vaš sanjavi pogled izdajata slovansko čud. Zdaj tudi razumem vašo težnjo po vlogah polnih duševnosti in dramatične sile.

Pogovor je prekinil hišni telefon, Alida Valli se je morala pričeti šminkati. Dopisnik se je oprustil od ljubeznive filmske dive in ob slovesu vprašal, ali jo sme ob kakšni priložnosti povabiti na večerjo jugoslovanske kolonije v Rimu.

— O, zelo rada pridem, je veselo odvrnila. Zdaj bom samo še nekaj dni zavzeta z dovrševanjem filma »Strast«.

»DESPERADO«

je veličastna epopeja človeka, ki mu je s krivico in podkupljivostjo uničen dom. Jesse James, legendarni junak Amerike maščevalec nezaščitenih farmerjev oživi na platnu in opravičuje svoja dejanja. Jesse James je bil nekoč nazvan »največji bandit in najdrznejši maščevalec«.

V razgibanem dejanju tega filma si dele glavne vloge Tyrone Power, Nancy Kelly in Henry Fonda.

Trak je posnet v tehnikolorju naravnih barv in predstavlja novo poglavje filmske umetnosti. Na vseh premijerah je kritika potrdila to dejstvo s priznanjem, da je resnično umetniško delo.

ANNE POWER,

očarljiva sestra Tyrone Powerja je odklonila vse ponudbe filmskih družb, ki so jo hotele angažirati kot igralko. Izjavila je, da jo pisanje filmskih manuskriptov in filmska tehnika sama mnogo bolj zanima kot igranje.

ELSA MAXWELL

»najduhovitejša ženska Amerike« je napisala dijaloge za kozmopolitski film »Zvodnice« (prejšnji naslov je bil »Hotel za ženske«). V duhovitem slogu in zanimivem dogajanju se zapleta in razmotava zgodba, polna tempa in vedrine.

»MODRA PTICA«,

znani Maeterlinckov roman, za katerega si je nekoč pridobil pravico filmanja Walt Disney, je zdaj posnet za film s Shirley Temple. V tem filmu ima Shirley prvič »filmskega brata«.

20th Century Fox

Nancy Kelly v filmu »Desperado«

Maeterlinckova »Modra ptica« v filmu s Shirley Temple

Po vsem kulturnem svetu je znana divna pravljica belgijskega pripovednika Mauricea Maeterlincka »Modra ptica«, ki je zdaj doživela tudi svojo filmsko realizacijo.

Za to klasično lepo pravljico je obstajalo že kakih 10 let nezmanjšano zanimanje v krogih filmskih producentov, toda nihče ni hotel sprejeti odgovornosti napram milijonom ljudi po vsem svetu, da bi na filmskem platnu pokazal to pravljico tako, kakor so si jo ljudje z najlepšimi potezami očrtali v svojem hrepenjenju. Tudi Walt Disney je poskušal podati to delo z risanim filmom na svoj znani način, toda po nekaterih poskusih je vse opustil in prodal pravico snemanja za film Darryl F. Zanucku, šefu Foxove filmske produkcije. Zanuckova odločitev, da bo filmal »Modro ptico«, je vzbudila ne samo med filmsko publiko, temveč tudi med strokovnimi krogi veliko pozornost. Maurice Maeterlinck pa je takoj, ko je zvedel, da bo glavno vlogo tega filma po njegovem delu igrala Shirley Temple, navdušeno brzojavil Foxu in izjavil, da smatra Shirley za edino poklicano, da interpretira malo Mytyl.

20th Century Fox

Legenda o modri ptici je zelo stara, enostavna in fantastično lepa. Izvira iz francoske province Lorraine, kjer jo je Maeterlinck tudi prvič čul in ohranil njegove fragmente, globoko zasidrane v svoji duši, da je mogel pozneje dati vso njeno lepoto v dramatični obliki vsemu širokemu svetu.

»Modra ptica« je bila prvič predvajana v Umetniškem gledališču v Moskvi na jesen, 1908. leta. Svečani gala-premijeri je prisostvoval celoten ruski carski dvor in najvišji člani moskovske družbe v popolnem sijaju. Ta predstava je bila ena največjih umetniških senzacij te gledališke sezone v Rusiji. Po ogromnem uspehu v Rusiji ni bilo treba dolgo čakati in »Modra ptica« je preletela vse evropske prestolnice s popolnim uspehom in dosegla splošno priljubljenost. Decembra 1909 se je začela njena pot s pozornice Haymarketškega gledališča v Londonu po Angliji, Škotski in Irski, prešla čez ocean in je bila jeseni 1910 predvajana v New-Yorku. Uspeh predstave je bil tolíkšen, da jo je takoj za tem predvajal ogromni Majestic Theatre, kjer je bila na sporedu neprestano leto dni. Leta 1920. je kot opera nanovo osvojila Ameriko na deskah slavne Metropolitan opere.

»Modra ptica« je zdaj prevedena na 32 jezikov, predvajana je bila na 155 svetovnih pozoriščih in na mnogih je še zdaj na sporedu.

20th Century Fox je vložil dva milijona dolarjev za realizacijo filma, Zgrajen je bil nov studio, da bi bilo mogoče razpolagati z neomejenim prostorom. — Tehnikolor se je v tem filmu uveljavil kot še nikoli doslej in ustvarja čaroben okvir dogajanju pravljice, kjer si dele glavne vloge Maeterlinckovega dela Shirley Temple, Johnny Russell, Gale Sondergard, Eddie Collins in Sybil Jason, znana iz filma Daddy.

Kina Roxy in Rivoli v New-Yorku sta to delo istočasno predvajala pet tednov in sta bila stalno razprodana.

»Opolnoči, ko se ljubezen prebudi ...«

Tako poje ljudska pesem, včasih pa tudi: »Opdiraj dekle kamrico ...« Te navade so po vsem svetu enake, na Tirolskem, Bavarskem in pri nas. Nimamo namena pisati primerjalne razprave o ljudskih šegah in navadah in se izgubljati v malenkostih, ponoči so vse mačke črne — ko se z dvignjenim repom sprehajajo po strešnih slemenih in mijavkajo in črni so ponoči tudi fantje, ko pristavljajo lestve pod okenca kamric. V obeh slučajih je vmes ljubezen in v okrilju noči se podajajo ljubimci k svojim ljubicam. Tudi v neki gorski vasi, ki ji ljudski glas nemara ni po krivici vzdal pridevka grešne

ERNA FENTSCH

Bavaria

predzakonski otrok Stangassingerice (Elise Aulinger) v filmu »Grešna vas«, izpostavljena zamotanim rodbinskim zmešnjavam

vasi, da je na daleč in na široko po tem zaslovela, je ta šega z lestvami in okenci kamric od pamtiveka udomačena. Lestve so tod ponoči zelo važno orodje in prav nič se ne bi zmotili v mnenju, da bi pogosta raba lestev kmalu pokazala potrebo posebne popravljavnice zanje, če bi se blagorodni občinski svet na pritožbo domačega župnika, ki je o tem gotovo kaj več vedel, soglasno ne odločil kaznovati z javnim batinanjem vsakega moškega občana radi ogrožanja javne morale, če bi se v bodoče podajal sreči naproti po lestvah, mesto po ravni poti. Kaj tu imenujemo srečo, ni težavno uganiti, čeprav je sreča precej relativen in nezanesljiv pojem. V veliki večini primerkov vodi pot k nji po poti h kakki deklaciji. Je pa stvarjo tako, da na ta način nič preveč pogostoma ne nastajajo resni odnošaji, kakor jih sicer gojita zaobljubljena ženin in nevesta.

V naši grešni vasi je vendar možno govoriti o tradiciji takega načina, saj je bil sam mežnar nekoč pod oknom neke kamrice zasačil svojga sinova, ki sta imela isto, prav lahko umljivo namero, čeprav nista vedela drug za drugega. To je dogodku dajalo še prav posebno grešen prizvok, saj je namera veljala podobni le

devetnajst let starejši, torej zdaj toliko stari očetovi spozabi...

Naj bi tu s prstom pokazali na očiti greh? Ne, o tem ne bomo razpravljali, počakajmo odgovora, dokler Joe Stöckel ne konča svojega filma »GRESNA VAS«, ki je prirejen po istoimenskem odrskem komadu Maxa Reala.

Vendar moremo že danes povedati, da ta Bavaria-film ne bo spravil na platno nobene moralične tragedije, temveč nas bo le prestavil v svet, ki ga bomo z radostnim srcem sodoživljali.

Nova filmska zvezda Linda Darnell

Filmska podjetja od časa do časa presenetijo filmsko občinstvo s kakim iznenadjenjem, bodisi z izdelavo kake posebnosti, ali z izbiro predstavjalcev. Posebno iznenadenje, ki ga je letos najavil Hollywood je odkritje nove Foxove filmske zvezde, Linde Darnell.

Slava te sedemnajstletne mladenke je tako rekoč nastala čez noč, po njenem sijajnem uspehu v filmu »Žvodnice« (Hotel za ženske). Ta njen debut je izzval oduševljenje publike in laskavo pohvalo kritike, to pa ne samo v Ameriki, temveč po vsem svetu; posebno nedavno v Parizu (pred zasedbo), kjer je evropski premi-

SEPP STANGASSINGER

Bavaria

igra ga Georg Bauer — z njim ni dobro češenj zobati — pokazal bo svoje sposobnosti v Bavaria-filmu »Grešna vas«

jeri tega filma prisostvoval ves odlični Pariz z windsorskim vojvodskim parom vred.

Linda Darnell je rojena 16. nov. 1922 v Dallasu. Že kot mala deklica je nastopala v raznih šolskih prireditvah in vzbujala pozornost meščanov. Ko se je v mestu slučajno mudil neki hollywoodski lovec na talente, mu je Linda na prigovarjanje tovarišic poslala nekaj svojih fotografij. Čez kake tri mesece pa je prejela brzojav iz Hollywooda, s katerim jo je 20th Century Fox ljubeznjivo vabil, naj pride v Hollywood na poskusno snemanje, seveda na stroške podjetja. Očetu navkljub je Linda odpotovala z materjo in mlajšim bratom v filmsko metropolo in ostala tam tri tedne. Toda po mnogih vajah in snemanjih se je Linda morala vrniti domov, bila je še premlada. Ta neuspeh pa je ni ozlovoljil. Tudi vsi domači in znanoci so bili mnenja, da je resnično še premlada za vloge, ki bi jih imela igrati.

Po želji šefa Foxove produkcije, Zannucka, se je Linda odslej pogosto oglašala studiju in pošiljala svoje najnovejše fotografije. 2. aprila 1939 je spet prejela

20th Century Fox

Linda Darnell

Bavaria

Odklanjanje ali ljubezen?

Viktoria v. Ballasko in Rudolf Prack v filmu »Krambambuli« (Zgodba nekega psa) podjetja Bavaria-Wien-Film.

brzojav, v katerem so ji sporočili, da so njene zadnje fotografije zadovoljujoče in naj spet pride na poskusno snemanje. Tokrat je Linda odpotovala sama in vsa njena rodbina je nestrpnost pričakovala njenega sporočila. Že čez nekaj dni je brzojavila: »Srečna sem, ostanem.«

»Mala Linda«, kakor so jo klicali vsi še izza prvega poskusnega nastopanja v studiju, je zdaj zrasla in postala prava lepotica in odlična igralka. Talent, ki se je skrival v preplašenem dekletcu, se je razmahnil v vsej veličini.

Po kakih dveh tednih poskusnega snemanja ji je bila podeljena glavna vloga v filmu »Zvodnice«. Z njim je na mah dosegla veliko priljubljenost. Zanimivo je, da je dijaloge za ta film napisala ženska in sicer Elsa Maxwell, ki jo imenujejo najduhovitejšo žensko Amerike. Film je obilje razkošnih prizorov, mondenih zabav in od prvega do zadnjega metra izredna znamenitost.

»Ampak človek, kar brez službe in dohodkov se misliš oženiti? Ali misliš, da boš živel od ljubezni?« »Tisto ravno ne, upam pa, da od očeta ljubezni.«

Osnove in merila za vrednotenje filmov

V odgovoru uredništva v zadnji številki, naslovljenem na naše mariborske čitateljce, smo opozorili na potrebo, da se je treba pri ocenjevanju filmov držati gotovih norm, kakor je to potrebno pri vrednotenju vsakršne umetnine. Končne odločitve — kaj je umetnost in kaj je kič — ni nikakor mogoče prepuščati subjektivni predstavi posameznika.

Če hočemo stvari do dna, moramo najprej ugotoviti značaj umetnine in potem raziskati v koliko mu delo odgovarja. To dejstvo nas silí, da smo v pogledu na ostala svojstva še posebno kritični. Nikakor ne more veljati kak film že radi tega za umetnino, ker nam morda ugajajo igralci, ker nas je očarala melodija neke pesmi ali ker nas je film osvojil z nape-

tostjo dejanja ali nam nudil posebno zabavo.

Caspar David Friedrich, največji slikar biedermajerske dobe je nekoč zapisal: Edini resnični izvor umetnosti je naše srce, govornica čistega otroškega občutja. Kakor slika ne izhaja iz tega vrelca, ni več umetnost, temveč le umetničenje. — Z drugimi besedami pomeni ta izjava, da sta izvirnost in edinstvenost odločilna znaka vsake umetnine, a ta sta pri filmu ob popolni mehaničnosti izdelave, ki ob predvajanju izključno odloča, močno omejena.

Kak klavirski komad, pesem ali ples ne more nikdar biti do zadnjih podrobnosti enako ponovljen. Po razpoloženju izvajajočega umetnika se bodo vselej pokazale manjše ali večje razlike. Vendar vzbuja ponovitev v vsakem slučaju nov, enako velik potrošek umetniške moči. Ta

20th Century Fox

Najlepši filmski par sveta

Tyrone Power in Linda Darnell sta bila po anketi velikega ameriškega časopisa izbrana za najlepši filmski par na svetu. Družba 20th Century Fox je takoj izkoristila priliko in ju zaposlila z novim filmom, kjer nastopata skupaj

poraba energije pri predvajanju filma a priori odpada in je postala le čisto mehanična in od prave umetniške zmožnosti popolnoma neodvisna zadeva. Film zahteva to umetniško zmogljivost, ki je pri gledališču, plesu ali koncentriranju vsakokratna — le enkrat, namreč ob snemanju. Prav tako ne terja kot pri gledališču vselej znova ustvarjanja fantazije publiki, ki je potrebna radi nepopolnosti odra. Radi tega so tudi naloge filmskega režiserja mnogo važnejše kot onega pri gledališču in s pravico razteza filmsko občinstvo svoje zanimanje na velike režiserje kot so Jacques Feyder, Eisenstein, Lubitsch, Frank Borzage, Renoir in dr.

Med gledališčem in kinom je torej pomembna razlika. Radi tega je tudi nesmisel, če se filmajo dela, namenjena za gledališče, bodisi drame, opere ali opere. Gledališče ima svoja posebna pravila, prav tako kot film. Za gledališče velja še zmerom po starih Grkih uveljavljena povezanost kraja, časa in dejanja, ko je bistven element resničnega umetniškega filma prav v prekinjanju in prehitovanju tega pravila. Tu nas skoro izkuša primerjava med klasično in moderno glasbo, n. pr. z jazzom. Jazz nazadnje vendar ni tako krivoverski kakor se zdi. Povsem resen umetnik kakor je Křenek, uporablja izrecne jazzovske motive v svojih operah. Gershwin je čisti jazzovski komponist in njegova »Rhapsody in Blue« je bila igrana po Paulu Whitemanu in tudi najkritičnejši poslušalec mora potrditi, da je resnično umetnina. Razlika med kinom in gledališčem je še večja in globlja, podobna razmerju med fotografstvom in slikarstvom. Prav katastrofalen nesmisel je, ko skušajo nekateri fotografi svojim delom nadevati videz in svojstva slik (olje, tempera, akvarel itd.) ali če slikarji kakor n. pr. Segall na berlinski umetniški razstavi, vlačijo v svoja dela izrecno fotogenične momente. Iz tega razloga je moral biti neuspešen tudi poskus berlinskega režiserja Piscatorja, ko je skušal uporabljati filme kot del odrskega scenarija. V nasprotju pa vidimo kombinacijo s fotografijo, risbo ali sliko za sodobno, povsem resno umetniško obliko s svojimi zakonitostmi.

Najvažnejši element pri gledališču je živa beseda, šele v drugi vrsti mimika. Vse to film daleč presega. V filmu je vsak trenutek možno menjavati pozorišče in vnašati v dogajanje stvari v poteku in na način, ki je za gledališče za zmerom nedosegljiv. Le radi tega je bil nemi film tudi zmožen obstanka. Tako so nastali izvrstni in absolutno visokoumetniški filmi, v katerih so imele vlogo živali (»Chang«, »Congorilla«); ladje (film o bitki pri Coronelu in Falklandskih otokih — angleško delo še iz »nemega časa«, »Atlantic«); zgodovinski dogodki, tovarne, ceste,

Ali je črno perilo le modni domislek?

Tako bi morda menila stara mati, toda moderna, elegantna dama ima gotovo vsaj eno črno garnituro v svoji omari. Za črno večerno toaleto ji je brezpogojno potrebna, pa tudi za popoldanško obleko je nekaj apartnega in osebnega. Tu vidimo popolnoma nov model iz posebno fine umetne svile z globokim hrbtnim izrezom. Prsni del je iz tila z uvezenim cvetjem v rožasti in črni barvi in to dela perilo posebno nežno. Podoben model pa je v povsem črnem.

GOLDFISCHWERK,
Oberlungwitz i. Sa.
Nemčija.

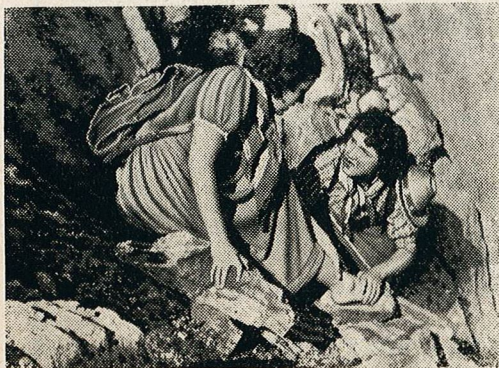
Iz kulturnega filma »Gore in ljudje«

Planinke pozdravljajo zahajajoče sonce preden se napotijo v dolino.

Zakaj ne greš za menoj? Se ti je kaj zgodilo?

Bavaria

Izpahnjen členek! Napravim ti zasilno obvezo.

Ustvarjanje fantazije, ki je pri gledališču predvsem zadeva poglobitve gledalca v delo, je pri filmu pridržano tvorcu, namreč režiserju. Njemu je dano ne tako kot onemu pri gledališču in brez škode za umetnost zakreniti na neomejeno področje sproščene domišljije, kakor je to v francoskih surrealističnih filmih. Chaplin je možen le v filmu, Chaplin bi bil na odru kič, tako pa je Chaplin umetnik, ki je najgenijalnejše doumel resnične možnosti filma in jih tudi izrabil. Njegovo delo »Za zlatom« je popolna in edinstvena umetnina. Z izjemo njega je pomen igralcev pri filmu kljub vsemu reklamnemu kričanju dosti manjši kot pri gledališču.

Filmska dela morejo biti le tedaj resnične umetnine, če izrabljajo vse filmske možnosti in če se popolnoma oddaljijo od gledališča in se razvijejo v dejanju na lastni filmski način.

Novice iz filmskega sveta

EDISON V FILMU

Mož, katerega izumi na področju elektrotehnike so sploh šele omogočili razvoj filma: Thomas Alva Edison, največji izumitelj vseh časov, je predmet velikega filma družbe Metro-Goldwyn-Mayer. Ker še žive številne osebe, ki so poznale Edisona, je bilo kaj lahko dobiti vse najneznatnejše podrobnosti o njegovem življenju, kakor tudi mnoge predmete iz njegovega doma in laboratorija. Po drugi strani pa je bila družba prav radi tega primorana paziti v mnogo večji meri, kakor pri drugih zgodovinskih filmih na pravilnost in resničnost dogajanja. Naslovno vlogo igra Spencer Tracy, ki je že brez maske presenetljivo podoben velikemu izumitelju. To je zdaj njegova najdaljša vloga, kar jih je doslej igral; nastopi namreč v 85 od skupnih 90 prizorov. Znani industrijalec Henry Ford, velik prijatelj Edisona, je nekoč dal rekonstruirati prvi njegov laboratorij. Ko ga je Edison obiskal, je dejal: »Res je, 99,1% je vse tako, kakor je bilo.« Forda je zanimalo, kaj bi bilo manjkajočih 0,9% in Edison je prostodušno povedal, da »nekaj z dvema ničloma...«

ZAMENJANI DUŠI

bi mogel biti po naše naslov filma z imenom »Turnabout«, ki ga zdaj snemajo v Hollywoodu s Carole Landis. Dejanje zajema redko zgodbo moža in žene, ki iznenada čudežno menjata svoji duši — in glasova. Mnogo mesecev vaje je bilo treba, dokler William Hubbard ni zmozel odigrati posameznih prizorov z glasom Carole Landis, prav tako kot ona z njegovim. Snemanje filma vzbuja že zdaj veliko pozornost, ker po zatrdilih producenta ne gre za nikak tehnični trik.

20th Century Fox

Brenda Joyce

igralka z očarljivim smehljajem je zaslovela čez noč po velikem uspehu v monumentalnem velefilmu »Sen Indije«, kjer igra z Tyrone Powerjem, Myrno Loy in George Brentom

E. G. BRAD

BEG Z MILIJONI

ROMAN

11. nadaljevanje

Neznanec je bil Sam Flečer, ki se je hotel brez potnine prepeljati v Plymouth. Njegov prijatelj Frank Murrel ga je dal v tem ogromnem kovčku vtihotapiti na ladjo. Oba sta bila angažirana v varietetu »Metropol« v Londonu: Sam Flečer kot borilec in glasbeni klovn in Frank Murrel kot žongler in čarodejnik.

Sam Flečer je bil zelo vesel, da se je rešil iz kovčka. Saj je bil kovček pravi umotvor, toda če človek popije toliko kisle vode in poje toliko različnih živil, zahrepeni telo končno vendarle po svobodi in olajšavi... Že par ur se je torej Flečer togotil na tovariša Murrela, da ga ne izpusti iz kletke, kakor je bilo vendar domenjeno. Togota pa se mu je stopnjevala v besnenje ter končno v peklenške muke. Še nekaj minut in katastrofa bi bila neizogibna! — Sam Bog je poslal rešitelja... Kdo neki je? Nič hudega mu ni... glavno je zdaj, da se Flečer olajša. In po vseh štirih se plazeč si je poiskal Flečer v temi prostorčka za olajšanje. Nato je lezel po vseh štirih dalje ter se zaril končno za grmado zabojev, kjer je našel nekaj praznih vreč ter ondi takoj zaspal.

Ob zori se je na ladji začelo življenje. Michel Mohr je prišel v skladišče, toda Jacka ni našel na kovčku. Le tigrasta odeja je ležala na tleh. Mohr jo je privezal zopet h kovčku, odkoder jo je ponoči odpel.

Potem se je vrnil na krov. Prepričan je bil, da je Jack na varnem in da ga najde kasneje.

Nato je šel službeno k prvemu častniku javiti, da prosi Moric Pietje za uro dopusta, ker ima na kopnem še nujen opravek.

Častnik je prošnjo odbil, češ da parnik skoro odpluje in da je zato na krovu preveč dela.

Mohr je Pietju naznanil častnikov odgovor, na kar je Pietje molče odšel. Toda ni šel na delo, nego se je brez dovoljenja skrivaj odplazil na kopno.

Dva tisoč dolarjev je hotel zaslužiti, čeprav izgubi zato službo ali pa ga po vrhu še zapro. Takoj na obali je vprašal policista, kje je najbližji policijski urad. Ko ga je redar vprašal, kaj hoče ondi, mu je Pietje odkrito povedal, da ve, kje je tat milijonov ter da hoče zato takoj dobiti nagrado. Mudi se mu, ker ladja odpluje že vsak hip. Redar je poklical voz in odpeljala sta se v urad. Toda Moric Pietje ni hotel ničesar povedati, dokler mu dveh tisočakov ne izplačajo. Uradnik je moral torej dva tisoč dolarjev položiti na mizo, da jih je Pietje videl pred seboj.

Nato je šele povedal: »Tat je na krovu »Pennsylvanije« in sicer v kajuti Michela Mohra.« In hitro je hotel spraviti svoja tisočaka.

Toda zabranili so mu, češ: »To lahko trdi vsakdo! Ovadba se mora izkazati prej še resnično. Če je tat res na ladji in ga primemo, potem dobite nagrado, — prej pa ne!«

Pietje je moral torej sedeti in počakati. Iz urada so telefonirali straži na obali in hip nato je že steklo pet redarjev preko mostiča na »Pennsylvanijo«.

Zelo se je začudil službujoči prvi častnik, ko so mu povedali redarii, da je Jack Bell, tat milijonov, na ladji in sicer v kajuti prijatelja Mohra. Toda šel je ž njimi: kajuta je bila prazna. Prazne pa so bile tudi vse sosednje kajute, in po Jacku Bellu nikjer niti sledu.

Jezni so odšli redarii nato h kapitanu Siemu ter mu naznanili, da imajo povelje, preiskati vso ladjo.

»Toda hiteti morate, gospodje!« je odgovoril kapitan ter si potegnil zgubančeni telovnik preko svojega okroglega trebuha.

»Zadnji čas v dveh urah moram biti zunaj luke! Jedva uro imate torej časa... sicer se morate odpeljati z menoj!«

»A Michel Mohr naj bi šel z nami!« je prosil načelnik redarjev z jasnim pritiskom.

»Mohr in vsa straža na krovu vam je na službo, gospodje!« je odvrnil kapitan.

Prvi častnik je zapiskal na svojo piščalko. Mornarji, ki so tvorili stražo na krovu, pod vodstvom drugega in tretjega častnika so prihiteli. Tudi Michel Mohr

20th Century Fox

Jane Withers

je bil ž njimi. Redarji so si mornarje razdelili v petero oddelkov. Ker je bilo po mnenju častnikov še premalo oseb, so jih pritegnili še nekaj iz strojnice in večino stewardov. Po vsej ladji je zamrgolelo.

Michel Mohr pa je bil besen.

Hoditi je moral z načelnikom redarjev, ki ga je ves čas sumljivo ogledoval.

»Meni kaj takega!« se je togotil. »Ta prokleti Holandec! Iz samega maščevanja mi je naredil to sramoto! — Če bi jaz videl tata milijonov, bi mu zvezal roke in noge ter bi ga vam izročil. Kaj mislite, da bi jaz ne zaslužil rad dveh tisočakov? Ta bedak, ta Pietje, gotovo se je spet napil! Boji se batin in luknje — pa je pobegnil in mi je takole zagodel!«

In iskanje se je nadaljevalo. Potniki so že hiteli na krov ter izginjali v notranjosti ladje. Redarji z mornarji, Mohrom s častnikoma pa so še vedno iskali. Pretraknili so ladjo od vrha do najnižjih votlin — zaman...

Že je minila prva ura... že je potekala druga... oglasila se je sirena trikrat zapored... parnik je imel odpluti.

Tedaj je pritekel na krov policijski poročnik.

»Ladja ne sme odpluti, dokler ne najdemo tatu,« je dejal kapitanu.

»Well!« je odgovoril Siems. »Vsaka minuta stane sto dolarjev!«

Toda v tem hipu je Michel Mohr našel zločinca. Na praznih vrečah za grmado zabojev v najtemnejšem kotu je ležal in spal.

»Tukaj!« je zakričal Mohr, poskočil in ga zagrabil.

Zločinec se je branil kakor obseden, kričal, bil je okoli sebe, a redarji so ga hipoma uklenili in ker je začel tuliti, so mu vtaknili v usta čep. Nato so ga dvignili in odnesli z ladje na kopno.

Michel Mohr pa je gledal preko relinga in smehljuje opazoval, kako ženejo zločinca z obale tja na policijski urad. Tolpa radovednežev se je množila kar vidno ter drla za redarji in za tatom milijonov.

Tedaj se je zaslislalo iz najnižje vrste okenc ladje, ki se je počasi oddaljevala od obale, obupno kričanje: »Sam! Sam!«

Bil je Frank Murrel, ki je z grozo opazoval, kako ženejo redarji njegovega prijatelja in tovariša — Sama Flečerja, borilca in glasbenega klovna, v ječo...

»Sam?« je vprašal obupanca njegov sosed, ki je molel svojo glavo iz sosednjega okenca. »Sam? To je bil vendar Jack Bell iz Chicaga, ki je ukradel deset milijonov dolarjev!«

Frank Murrel se je začudil:

»Torej ne Sam? — O, kako sem se prestrašil! Ampak tat je preklicano podoben nekemu mojemu prijatelju. Glavo bi šel stavit, da ženejo tukajle Sama Flečerja, prvovrstnega umetnika, borilca nedosežne elegance in klovna svetovnega renomeja!«

»Da, človek se včasih čudovito zmoti!« je dejal sosed, potegnil svojo glavo nazaj in izginil.

Frank Murrel si je v pomirjenje razburjenih živcev hitro natočil čašico kognjaka ter jo zvrnil vase.

»Zdajle pa ukažem prinesiti svoj kovčeg v svojo kajuto!« je sklenil ter šel iskat stewarda.

Ladja, vlečena od dveh močnih vlačilcev, je že dospela v Hudsonovo strujo ter nato začela svoj tek.

»Ni ga takega tiča kot je ta Jack! Zaril in skrnil se je, da je že pravi čudež. Sam zlodej vedi, kje tiči!« je ugibal Michel Mohr.

Jack pa je lepo spal v Flečerjevem kovčku.

20th Century Fox

»Modra ptica«

Najnovjši in najlepši film Shirley Temple je doživel na ameriški premijeri v New Yorku ogromen uspeh, ki je znova potrdil veliko priljubljenost te mlade filmske umetnice

X. Pred zasledovalci.

Dodd se je z gospo Polly nastanil v hotelu »Metropol« ter je nemudoma obvestil policijo, da je dospel v Newyork.

Polly, upehana od dolge, blazno urne vožnje, je odšla takoj v svojo sobo spat. Dodd ji je še naročil, naj ga počaka, da se sam vrne po njo ter da naj brez njega hotela sploh ne zapušča. Utrujena in potrta Polly mu je obljubila vse, ga še prosila, naj ji nakupi čokolade in legla.

Jedva se je Dodd umil in okraščil, pa je zapel telefonski zvonec in s policijskega urada v lukki je začul presenetljivo vest:

»Jack Bell prijet! Imamo ga tu v uradu! Toda obrit je in čisto igralski obraz ima. Tudi izborna posnema vedenje domišljavega komedijanta ter trdi, da se piše Sam Flečer. Sliki na tiralici pa je zelo podoben, in tudi neki mornar trdi, da je aretiranec pravi pravcati Jack Bell.«

Nemudoma se je Dodd odpeljal na policijo in našel ondi — besnega Sama Flečerja. Kakor razjarjen lev je begal razžaljeni komedijant po izbi iz kota v kot ter bruhal:

»Jaz tat? Jaz sem umetnik, gospodje! Umetnik! Ali veste, kaj je to? Boksati se znam, kakor se zna le še svetovnoslavni Jim Jeffries! Eleganca mojega borenja pa je nedosežna! Zato sem angažiran v največjem londonskem varijeteju kot boric, boksar in glasbeni klovn! — O, o, pa me imate za tata — mene, umetnika! — Poglejte me vendar! Ali sem količkaj podoben tej sliki?«

»Zelo ste podobni!« je odgovoril redar. »Samo — malo manj inteligentni ste videti v originalu.«

Sam Flečer je bil kruto užaljen. Pobleдел je kot stena, krčil je pesti, a v zavesti svoje onemoglosti je le zajechal. V očeh pa so mu stale solze.

(Dalje prih.)

Ufa

Družina v filmu »Nepopolna ljubezen«

Ida Wüst, Willy Fritsch in Gira Uhlen, ki si dele glavne vloge v dejanju tega razgibanega filma

Odgovori na vprašanja

P. F., M. Veseli nas, da nam potrjujete naše mnenje, to nas uverja, da smo na pravi poti. Vaši želji, da objavimo sliko Gustava Knutha v kratkem ustrežemo. Zdaj nastopa z Mario Landrock v novem Tobis-filmu, ki se dogaja v Južni Ameriki. Delo še nima dokončnega naslova.

F. A., C. Vaše mnenje ni popolnoma pravilno, brez teh gesel bi bile križanke vse preveč enostavne. Vendar skrbimo, da se težavnejše križanke menjavajo z lažjimi, tako je vsem ustreženo.

N. M., L. O Jeaneti Mac Donald in Nelson Edyju smo iztaknili nekaj podrobnosti in jih v kratkem objavimo. Njun življenjepis ste gotovo že kje čitali, torej nam ne kaže, da bi ga ponavljali. Z ameriškimi filmi v nemškem jeziku je tako: Večina ameriških filmov je posneta v več verzijah, posebno v nemščini za kontinentalno Evropo in španščini za Južno Ameriko. Jasno je, da vsi igralci ne obvladajo teh jezikov, zato posnamemo njihove glasove le za angleško izdajo filma, nemško in špansko verzijo naknadno sinhronizirajo. Postopek je dokaj enostaven. V studiju predvajajo osnovni film, a brez zvokov. Posebni igralci, zmožni čimbolj posnemati barvo glasu predstavljalcev na platnu pa govore v mikrofoni. Odtod je tista neznatna razlika med izgovorjavo in mimiko obraza.

T. K., K. Renée Saint Cyr je vdova nekdanj zelo znanega ponesrečenega prometnega letalca. Na dan nesreče svojega moža je bila kljub temu toliko pri moči, da je brez nadaljnega odigrala svojo vlogo v Théâtre Michel v Parizu, le da bi svojih tovarišic ne spravila v zadrego. Ima osemnajstletnega sina.

G. K., L. Carla Candiani je sprva hotela postati profesorica lepih umetnosti. Rojena je 9. februarja 1916 v Legnanu. Prvič je nastopila za film l. 1938., zdaj je angažirana za družbo Assoziata Produzione.

F. H., T. Willy Birgel je pravkar končal film »Sovražniki«, ki se dogaja v nekem obmejnem ozemlju tik pred sedanjo vojno. V ostalih vlogah so Brigitte Horney in Ivan Petrovič. Film je propaganden in ga pri nas ne bomo videli.

G. A., C. Sonja Henie je angažirana v Foxovem filmskem podjetju. Stara je 28 let, še neporočena. Svojemu možu bo za doto lahko prinesla nekaj milijonov dolarjev, kajti že kot svetovna prvakinja v drsanju je znala dobro zaslužiti, tudi je bil njen oče bogat tovarnar.

R. L., F. O ameriških filmih bomo od slej redno poročali. Kako bo s francosko in belgijsko filmsko industrijo v novih razmerah ne moremo niti slutiti. Pričakovati je zastoja; spremljali bomo s pažnjo vsako vest o nji.

HOLLYWOOD SE SMEJE

Kotiček ameriškega humorja

– Poslušaj mala, toda odgovori po pravi: Si že kedaj igrala kako vlogo?
– Castna beseda! V filmu sicer ne, ampak v nekem ločitvenem procesu.

Škot je hotel na starini kupiti darilo, ki bi ga poslal prijatelju za poroko. Toda vse mu je bilo predrago. Naposled je zagledal v kotu ostanke vaze, ki se je razbila na deset kosov.

Vprašal je, koliko stane, in ker je bila skoraj zastoj, jo je kupil in prosil starinarja, naj jo pošlje prijatelju. Prijatelj bo prepričan, da se je med potjo razbila.

Čez nekaj dni pa je dobil od prijatelja tole pismo:

»Najlepša hvala za vazo. Zelo lepo je bilo, da si zavil vsak košček posebej.«

1		2	3		4	5		6	7		8
		9		10		11					
12	13		14							15	
16		17								18	19
20			21		22	23		24			
			25								
	26				27			28		29	
30				31		32		33			34
35			36			37	38		39		
	40	41			42	43		44	45		
46		47		48				49			50
51	52				53			54		55	
56				57				58		59	
60			61				62	63		64	
			65			66	67			68	
69					70			71			

Vodoravno: 1. tekočina, 4. nota v solmizaciji, 6. nemška avtomobilska znamka, 9. cerkveni godbenik, 12. krtica pri podpisih, 14. arhitektura s stebričjem, 15. vrsta pesnitve, 16. primitivno orožje, 18. moško krstno ime, 20. membrana, tanka kožica, 22. staro ime za pivo, 24. duhovnik (po it.), 25. visoka šola, 26. ime filmske igralkice Slovenke, 27. dva soglasnika, 28. veznik, 30. merska enota v Srbiji, 31. naš praoče, 33. češka pritrtilnica, 35. naša pritrtilnica, 36. medmet, 37. stara vprašalnica, 39. kratice imena slov. mlad. pisatelja, 40. tuje žensko krstno ime, 42. del vozila, 44. ime igralkice de Puti, znane iz dobe nemega filma, 47. slaščica, 51. skupina pevcev ali godbenikov, 57. tuj izraz za polet, pogum, 59. udomačen tuj izraz za plačilo odn. zaslužek, 60. predlog, 61. soglasnik in samoglasnik, 62. berač, Odisejev prijatelj v Ilijadi, 64. oziralni zaimek, 65. moško krstno ime, sicer tudi krstno ime prvega slov. pesnika, 69. božanstvo azijskega ver-

staranje. Gube in skremženi obraz so same po sebi usodni dar nezadovoljnosti, ki naj bi se je vsaka varovala, pa naj bi ji bilo namenjeno javno delovanje, domače ognjišče, pisalna miza ali prostor za pultom. Vsako delo je zanimivo če ga hoče človek razumeti. In vsaka bo našla zase poklic, za katerega se čuti poklicana. Ko dospo do tega spoznanja, tedaj ji bo dušo in srce izpolnilo ono notranje zadovoljstvo in veselje, ki je najboljše in najgotovjše sredstvo za nego lepote.

— Razna maziva, kreme in paste, tako je Olga Čehova končala svoje pripovedovanje — so potrebna hraniva za kožo. Da pa je ženska, če jih uporablja — le radi njih lepa, ni nikjer zapisano. To morejo presoditi le ljudje iz njene najbližje okolice. Mladost je ena prvih izraznih lastnosti lepote, zato je treba paziti, da se dolgo ostane mlad. To pa spet zavisi od notranje radosti in zadovoljstva, s katerim obvladujemo vse naloge življenja.

siva, 70. kazalni zaimek, 71. židovsko žensko krstno ime.

Navpično: 1. znan francoski pesnik iz 15. stol., 2. prislov kraja, 3. naplačilo, 4. lošč, 5. žensko krstno ime, 6. žuželka, 7. lat. krtica za našo p. n., 8. zunanja odlika osebe ali stvari, 10. kraj pri Novem mestu, kjer je znana kmetijska šola, 11. žensko krstno ime, 13. zločin, 15. domača znamka gorčice, 17. bič s svincem na koncu, 18. obrežje, 21. žensko krstno ime, 22. rimski pesnik, 23. žena, ki jo upodablja jo z labodom, 24. okrajšano žensko krstno ime, 26. prvi letalec, 29. pripadnik izumrlega visokokulturnega ameriškega naroda, 30. prislov kraja, 31. kratice naše poročevalske agencije, 32. medmet v enem slov. narečju, 34. vzkiik, 36. pravimo na telefonu, 38. prostor pod hišo, 41. egipčanska boginja, zaščitnica mumij, 42. znamka ustne vode, 43. pralna potrebščina, 45. malik, oboževana stvar, 46. vrsta udejstvovanja, 50. žensko krstno ime, glavna ženska oseba Jurčičevega »Desetega brata«, 52. otek na Jadranu, 55. drug izraz za klado ali tnalno, 57. bog vetrov, 58. kos sukanca, 61. gozdna rastlina, 63. zver, pri nas že izumrla, 65. soglasnik in samoglasnik, 66. in v latinščini, 67. pravimo, ko komu kaj ponudimo (predlog), 68. Isto kot 67.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE

Vodoravno: Ufa, polt, INRI, MGM (Metro-Goldwyn-Mayer), re, as, eterna, Š. A. (Šantel Aleks.) do, Arabija, ta, Deltgen, ne, ara, Pag, ae, Basel, Riml, Mavri, uni(j)at, Nora, Orion, an, Abo, Tom, Zn, posebno, If, p. t. + Beata, Ik, Ca, Cinema, om, (Ohm), at, sol, trak, alat, aga.

Navpično: Ural, opis, fair, bu, oko, ananas, Abesinec, psi, ea, bat, Jaltan, Lear, boca, tt, Arno, Ik, et, Io, in, Ra, M. R. (Milan Rakočević), Fe, in, plat, ma, Nada, opal, Egmont, Išč, ar, bot, atavizem, Geron, gde, in, Tag, mond, Tata.

Za pravilno rešitev križanke je bilo razpisanih nekaj prav lepih nagrad, ki bi jih morali zdaj podeliti, če bi bili reševalci pazljivejši.

Nadejali smo se velikega odziva na poslednjo nagradno križanko in res so nas reševalci kar zasuli z rešitvami. Ko pa smo odpirali pismo za pismom in pregledovali, je nazadnje ostalo le nekaj desetih pravih rešitev in ko smo kontrolirali podrobneje še te, je ustregalo jedva 12 rešitev vsem objavljenim pogojem. To je malce nerodna zadeva, — smo dejali ugibali sem in tja, vendar smo bili dolžni, da se objavljenih pogojev tudi sami držimo, kakor bi sicer našim križankarjem radi ustregli in razpisane nagrade podelili. Nekateri reševalci so se pritoževali v pismih, da so naše križanke pretežavne, nekateri pa bi radi še težavnejših. Vsem in vselej ne moremo ustreči. Ker je bilo mnogo premalo pogojem odgovarjajočih rešitev smo sklenili anulirati razpis nagrad in te nagrade znova razpisati v eni naslednjih številkih. Vendar pa smo se odločili nagraditi 10 reševalcev, neglede če so bile njihove rešitve popolnoma pravilne ali ne, le da je bil rešitvam priložen kupon.

Žreb je izbral sledeče: Fidler Albin, Celje; Desanka Knez, Bled; Lotrič Marija, Ljubljana; Pavel Kolenc, Ljubljana; Iviča Rus, Jesenice; Nada Mayer, Maribor;

Lia Vengust, Bled; Ahačič Miro, Tržič; Danica Malovrh, Rog. Slatina; Ria Zuccato, Trst.

Nagrajenci prejmejo vsak po eno originalno fotografijo filmskega igralca ali igralke po svoji želji v kolikor so nam fotografije na razpolago. Sporoče naj nam torej po več imen svojih ljubljencev, da jim moremo ustreči. Nagrajenci iz Ljubljane pa naj se osebno oglasijo v uredništvu.

Bavaria

VIKTORIA v. BALLASKO

Kupon

za odgovor v reviji »Film«.

IZ UREDNIŠTVA

V zadnjem času so dohajali uredništvu številni dopisi, s katerimi so naročniki in čitatelji sporočali svoje želje. Mi smo tem željam vselej, če nam je bilo le mogoče radi ustregali. A v enem smo bili brez moči: Poročanje o največji filmski industriji sveta nam je bilo spričo nerazumevanja zastopstev ameriških filmskih družb docela onemogočeno, in smo bili prisiljeni objavljati slike in vesti večinoma le o nemških filmih. To je bil povod za številne napade, da vršimo plačano propagando za nemški film. Večkrat smo že poudarili, da za svoje delo ne žanjemo nobenega dobička, vsi sotrudniki delajo brezplačno, le iz ljubezni do stvari in se morajo povrh vsega boriti še s poleni, ki jim lete pod noge od vseh strani. Vendar smo kljub vsemu uspeli, revija izhaja že v 2000 izvodih in zagotovljen ji je obstoj, kakor tudi trdne zveze s filmskimi centralami. Odslej bomo mogli prinašati vesti in slike vsega filmskega področja. S tem je padlo z nas največje breme, ko lahko ustrezemo svojim prijateljem. Za protiuslugo jih prosimo naj nam ostanejo še nadalje naklonjeni kot doslej.

IZ UPRAVE

Iz nepreprečljivih razlogov smo primorani izhajati v presledkih, ki so nam morda še bolj neljubi kot našim čitateljem. Objavili smo že kaj nas ovira. Upamo, da nam bo mogoče za bližnjo filmsko sezono že redno izhajati.

Naročnike, ki jim je s 12. številko potekla polletna naročnina, prosimo naj jo obnove. Za naročnike, ki so plačali celoletno naročnino, prilagamo posebno umetniško prilogo, prav tako bomo z njo obdarili vse one, ki plačajo naročnino za drugo polletje do vštete 25. avgusta. Ne zamudite prilike!

Razpečevalce nujno prosimo, naj nam obračunajo prodane izvode. Položnice so prejeli.

SODOBNA FILMSKA TEMA

Neki mladi filmski avtor je posetil dramaturga velike filmske družbe in ga naprosil, naj oceni njegovo najnovejše delo.

»Gotovo je v vas talent«, mu je odgovoril dramaturg, ko je pregledal obsežni rokopis. »Toda, pomislite: Ramzes I., to je le preveč starodavna tema za film. Napišite raje kaj drugega, kar bo bližje našemu času.«

Avtor se je zahvalil za nasvet in čez kakih šest mesecev je dospel k dramaturgu njegovo novo delo: Ramzes II.

Revija »Film« izhaja 1. in 15. dne v mesecu. Letna naročnina Din 40.—, polletna Din 20.— in se plačuje vnaprej. — Rokopisov uredništvo ne vrača; oglasi po ceniku. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Vegova ulica 6; čekovni račun št. 15.703; telefon št. 27-55. — Izdajatelj in odgovorni urednik Vladimir Kolman, Ljubljana, Vodmatska ulica 19. — Tiska tiskarna »Slovenija, d. z. o. z.«, (predstavnik Albert Kolman).